

PAŹDZIERZE (6) *sb n*

paździerze (6), [**paździrze**].

a jasne; teksty nie oznaczają é lub oznaczają niekonsekwentnie.

sg N paździerz(e) (2). ◇ G paździerzã (2). ◇ I paździerzym (1). ◇ L paździerzu (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. paździor, Linde XVII - XVIII w.

Coll. od „paździor” a. „paździoro”: suche cząsteczki roślinne, źdźbła; stipulae Modrz (6) : Ligustrum, flos quidam cito marcescens, vel pazdyerze [!] BartBydg 82; Ząwždy [wrona] grzebye w pádzyerzu/ ząwždy pilná śmieci. RejWiz 98; [ligustrum eciam quedam arbor vel herba vel pazdyerze ReuchlinBartBydg r7v marg, G6 marg; Glosy I nr 76/110; Volck Qqq2].

W połączeniu szeregowym (1): Siáno/ słomá/ y takie páździerze/ áby w mieście blisko tych mieysc gdzie ognie czynią/ [...] nie były chowane. ModrzBaz 83v.

a. *Wewnętrzne części łodygi lnu a. konopi, odpadające przy międleniu (3) : w onéy poléwce/ zmaczay lnu dobrze wyczołánégo/ co by páździerza w nim niebyło SienLek 171, 145.*

Wyrażenie: »paździerze lniane« (1): Zlęklá lie niewiáftá/ fkrylá ony szpiegierze y przykrylá pádzierzym lnianym BielKron 46v.

Cf [PAŹDZIOR], [PAŹDZIORO]

HK